

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 98. Quandonam dolor censeatur revocari per peccatum subsequens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

§. 9. Praxis sententiæ, quàm à n. 707. defen- 712.
dimus, est illicita & damnata ab Inn. XI. uti con-
stat ex dictis, sententia enim illa non est certa, &
agitur de valore Sacramenti, ergo in praxi eli-
genda est opposita tutior: Unde si quis etiam
statim post absolutionem recordans peccati illud
addat, debeatque ab eo absolvi, tenebitur prius
renovare dolorem, alioqui hæc secunda abso-
lutio exponetur periculo nullitatis, ideoque
peccabitur mortaliter.

§. 10. Si idem dolor physicè perseveret sal- 713.
tem tenuiter, quamvis imperceptibiliter, & or-
dinetur ad novam absolutionem, certò suffi-
ciet, si enim dolor ille fuisset physicè interrup-
tus & postea renovatus, certò sufficeret, ergo
etiam quando physicè perseverat, est enim mo-
raliter alius, partim per coexistentiam ad plura
tempora, partim per repetitam accusationem,
quâ iterum manifestatur & subicitur formæ,
partim etiam per relationem ad plures abso-
lutiones: sic autem communiter contingit, si
quis statim post absolutionem addat pecca-
tum, quod fuerat oblitus, dolor enim saltem
virtualis communiter adhuc existit cum con-
fessione, & continuatur usque ad absolutio-
nem secundam.

Q. 98. *Quandonam dolor censeatur revocari* 714.
per peccatum subsequens. R. §. 1. Dolor de mor-
talibus revocatur per quodcunque mortale
postea commissum, quantum est in ordine ad
remissionem, cum enim unum mortale non
remittatur sine altero, hoc ultimū mortale, de
quo needum doluit, non remittetur, ergo nec
cætera, de quibus doluit. Deinde saltem revo-
catum est propositum universale non peccandi

de cætero, quod requiritur ad remissionem
cujuscunque mortalis, secundum dicenda nu.
898. *Dixi*, quantum est in ordine ad remissio-
nem, nam si de prioribus doluerit ex motivo
speciali, v. g. de furtis & perjuriis propter spe-
cialem honestatem virtutum justitiæ & Reli-
gionis, quibus hæc peccata opponuntur, poterit
hic dolor manere, licet postea admittatur dele-
ctatio turpis.

715. §. 2. Si ille, qui unico actu doluit de mor-
talibus & venialibus ex motivo universali ca-
dente super utraque, v. g. quia displicent Deo
summè bono, postmodum peccet venialiter,
putant *Lugo* d. 14. n. 146. *Arr.* d. 38. n. 24. *Di-
cast.* d. 6. n. 322. *Palav.* n. 290. *Tamb.* De con-
fess. l. 1. c. 3. §. 4. *Stoz* l. 1. p. 2. n. 72. & alii recen-
tiores communiter non ideo dolorem illum re-
vocari quoad mortalia, quia licet esset actus
physicè unus, erat tamen virtualiter multiplex,
& inæqualiter ferebatur pro gravitate illorum,
quia nempe in peccato graviore plus reperi-
batur de suo motivo quàm in leviori, graviora
enim magis displicent Deo ejusque bonitati
magis opponuntur, sicuti, inquit *Gormaz*, actus
charitatis erga Deum & proximum, inæquali-
ter tendit in objecta sua secundum horum in-
æqualitatem, alia enim est comparatio animi
respectu Dei, alia respectu proximi: similiter
alia erat comparatio animi respectu morta-
lium, alia respectu venialium, ergo licet dolor
revocetur respectu venialium, non ideo revo-
catur respectu mortalium. Pro quo dat alia si-
milis *Palav.* *Suprà*, sic enim qui per testamen-
tum reliquit Petro totam hæreditatem, quam-
vis Paulo donet aliquid parvum, non ideo re-
vocat

vocat t
vo perf
dere alt
non o
dar levi
tam ac
author
nam m
spectu
physicè
desiner
tensio
idem to
ficè suc
luntas
ergo no
actus e
si adhu
bat illu
moralit
liter re
securit
circa m
vo inn
autem
fide ac
valore
eliciat
talia,
gra, &
etiam
fuisse
§. 3
talibu
multis

vocat totum testamentum : item qui ex motivo perfectæ amicitiae decrevit nunquam offendere alterum, non ideo revocat voluntatem non offendendi graviter, licet aliquando offendat leviter. Et hanc sententiam esse satis certam ac in praxi tutam dicunt plerique ex citatis authoribus : Restat tamen aliqua difficultas, nam motivum universale desinit movere respectu omnium collectivè sumptorum, ergo physicè desinit prior actus doloris, vel saltem desineret, si adhuc physicè esset, quia desinit extensio ad omnia, quæ extensio physicè erat idem totus actus, neque certum est, quòd physicè succedat novus actus circa reliqua, quia voluntas non applicatur de novo ad alium actum, ergo non videtur absolutè manere moraliter, actus enim, qui nunc physicè debuisset desinere, si adhuc physicè extitisset, quando superveniebat illud veniale, non videtur posse dici manere moraliter. Scio dici posse, quòd maneat moraliter respectu mortalium, attamen pro majori securitate expediet elicere alium actum doloris circa mortalia, aut resumpto universali motivo innovare priorem actum circa omnia. Rectè autem notant omnes post absolutionem bonâ fide acceptam non debere in dubium revocari valorem, dummodo in sequente confessione eliciatur dolor se extendens ad illa priora mortalia, hæc enim confessio erit formaliter integra, & per absolutionem indirectè remittentur etiam priora peccata, si fortè prior confessio fuisset invalida.

§. 3. Quæ dicta sunt circa dolorem de mortalibus & venialibus, valent circa dolorem de multis venialibus ex tali motivo universali, si enim

716.

enim postea committatur aliquod veniale majus vel æquale, revocatur dolor, si autem committatur veniale levius, iidem Authores cum *Arr. n. 25. & Dicast. n. 325.* putant non debere censeri revocatum, ob rationem antè datam. Sed in praxi putarem etiam in hoc ultimo casu talem dolorè pro securitate esse innovandum.

717. Q. 99. *Ex quibus motivis concipi possit dolor de peccatis.* R. §. 1. Dolor de peccatis concipi potest, 1. ex motivo malo, uti si doleas de ebrietate, quia per hanc impeditus, non potuisti occidere hostem. 2. Ex motivo indifferente, uti si doleas de ebrietate, quia contraxisti morbum. 3. Ex motivo humano, si doleas de furto, quia contraxisti infamiam. 4. Ex motivo honesto sed purè naturali, si doleas de mendacio, quia præcisè dedecet virum honoratum. 5. Ex motivo honesto respiciente Deum, & per fidem supernaturalem proposito, si doleas de peccato, quia foedat animam Christi Sanguine redemptam.

Primus dolor est peccatum, tres sequentes non sunt de se mali, attamen non sufficiunt ad Sacramentum Pœnitentiæ, quia sunt naturales. Solus 5. potest esse supernaturalis & sufficiens, uti constabit ex dicendis. An autem dolor possit esse honestus & supernaturalis, si quis ex malo fine, v. g. ex vana gloria velit confiteri, dicetur à n. 1168.

718. §. 2. Dolor de peccatis ad Sacramentum Pœnitentiæ requisitus universim concipi potest ex quatuor motivis, quæ sunt, 1. metus pœnæ. 2. spes præmii. 3. turpitudine peccati. 4. bonitas Dei, uti constabit ex dicendis, præsertim à n. 786.

Q. 100.